

AWAKEN THE WORLD

Video Transcriptions

Samadhi 2 - It's not what you think

SAMADHI

2

awakentheworld.com

Přepis video - ruský jazyk

“Samádhi” část 2 (“To není to, co si myslíte”)

Největší světoví duchovní učitelé starověku a moderní doby zastávali názor, že nejhlubší Pravda našeho Bytí není majetkem jednoho konkrétního náboženství nebo duchovní tradice, ale lze ji nalézt v Srdci každého člověka. Básník Rumi řekl: „Kde je měsíc, který nikdy nevstává a nezapadá? Kde je Duše, která není s námi a ne bez nás? Neříkej, že je to tady nebo tam.

Všechno Stvoření - je To, ale pouze pro oči, které jsou vidět. “V pohádce Babelské věže bylo lidstvo rozděleno mnoha jazyky, víry, kulturami a zájmy. „Babylon“ doslovně znamená “brána bohů”. Brána je naše mysl, naše podmíněné struktury. Ti, kteří si uvědomili svou pravou povahu, svou podstatu mimo jméno a formu, jsou vysvěceni do velkého tajemství toho, co je za těmito branami.

Lidé použili starodávné podobenství, podobenství o slonu, k popisu, jak ve skutečnosti různé tradice poukazují na jednu velkou Pravdu. Každý člověk ze skupiny nevidomých se dotkne různých částí slona a získá určitou představu o tom, co je slon. Muž stojící na úpatí slona ho popisuje jako něco jako strom. Muž stojící za ocasem říká, že slon je jako provaz. “Slon je jako oštěp,” říká ten, kdo stojí u kel. Pokud se dotknete ucha, zdá se, že slon je jako fanoušek. Osoba dotýkající se strany si je jistá, že slon je jako zeď. Problém je v tom, že se dotkneme naší části slona a věříme, že naše zkušenost je jediná pravda. Nechceme uznat ani vzít v úvahu skutečnost, že zážitek každého člověka je prostě jiná část stejného zvířete. „Věčná filosofie“ je chápání, že všichni duchovní tradice sdílejí jednu společnou pravdu - přítomnost mystické nebo transcendentální Reality, na jejímž základě vzniklo veškeré duchovní poznání a učení..

Swami Vivekananda shrnul podstatu nauky „věčné filozofie“ a řekl: „Koncem všech náboženství je poznání Boha v duši. To je jediné univerzální náboženství.“ V tomto filmu, když používáme slovo „Bůh“, je to prostě metafora pro transcendent, která poukazuje na velké tajemství za omezenou egoistickou myslí. Poznat své pravé Já nebo pravé Já znamená znát vaši božskou povahu. Každá duše má potenciál projevit novou vyšší úroveň vědomí s cílem probudit se ze spánku a ztotožnit se s formou. Spisovatel a mystický Aldous Huxley, známý pro svou knihu „Krásný nový svět“, také napsal knihu nazvanou „Věčná filosofie“, kde píše o jednom učení, které se znovu a znovu vrací do dějin lidstva, přičemž nabývá formy kultury, ve které je ztělesněno píše: „Věčná filosofie je nejpřesněji vyjádřena sanskrtským vzorcem,, tat tvam asi “- pak jsi. Atman nebo skutečné věčné Já je jedno s Brahmanem - absolutní princip veškeré existence a konečným cílem každé lidské bytosti je objevování této skutečnosti, poznání toho, kým on nebo ona je ve skutečnosti.

Každá tradice je podobná plochám drahokamu, odrážejícím zvláštní pohled na stejnou pravdu, ale zároveň se opakující a odrážející se navzájem. Ať už bude použit jakýkoli jazyk a koncepční systém, všechna náboženství odrážející věčnou filozofii sdílejí myšlenku jednoty s něčím velkým, s něčím mimo nás. Je možné získat užitečné a integrovat učení z jednoho nebo mnoha zdrojů, aniž byste se s nimi ztotožnili. Říká se, že všechna pravá duchovní učení jsou jednoduše prsty směřující k transcendentální pravdě. Pokud budeme-li pro naše pohodlí držet dogma, učení, zastavíme se v našem duchovním růstu. Uvědomit si pravdu nad všemi pojmy znamená opustit naše lpění a připoutání, opustit všechny náboženské pojmy. Z pohledu ega směřuje prst směřující k Samadhi přímo na propast. Jan Kříž řekl: „Pokud si chcete být jisti cestou, po které jdete, musíte

zavřít oči a jít ve tmě“.

Samadhi začíná skokem do neznáma. Starobylé tradice tvrdili, že k tomu, aby pochopili Samadhi, musí přemístit ohnisko vědomí ze všech známých objektů, ze všech vnějších jevů, z podmíněných myšlenek a pocitů na samotné Vědomí, vnitřní Zdroje, Srdci nebo podstatu svého Bytí. Když v tomto filmu použijeme slovo "Samadhi", ukazujeme na transcendentální vyšší Samádhi, které se nazývá Nirvikalpa-Samadhi. V Nirvakalpa-Samadhi je zastávka „já“ - aktivita, všechny typy vyhledávání a aktivita. Můžeme mluvit pouze jen o tom, co zmizí, když k němu přiblížíme a co se objeví znovu, až se vrátíme z tohoto stavu. Neexistuje žádné vnímání a nevnímání, žádný předmět a objekt, žádné vědomí a nevědomí. Je to zcela nepochopitelné a nepochopitelné pro mysl. Když se „já“ znovu aktivuje, je pozorováno nevědomí, něco jako nové narození a všechno se stane novým. Při pohybu po cestě zůstává určitá vůně Božského, která trvá déle, jak postupuje na Cestě.

Existuje nespočet druhů Samadhi popsanych starodávnými tradicemi a jazyk způsobil v průběhu let zmatek. Vibrujeme slovo Samádhi, abychom označili transcendentální jednotu, ale stejně snadno bychom mohli použít jiné slovo z jiné tradice. "Samadhi" je starověký termín v sanskrtu používaný v védské, jógové a sankhijské tradici Indie, který pronikl i do jiných duchovních tradic. Samádhi - 8 stupeň z 8 stupňů jógy Patanjali, a 8 stupeň Šlechtice Buddhova osmidílná stezka. Buddha použil slovo „Nirvana“ - ukončení „koupele“ nebo ukončení aktivity „já“. Patanjali popsal jógu nebo samádhi jako „citta vritti nirodha“, což v sanskrtu znamená „zastavení kruhu nebo spirály mysli“. Je to uvolnění vědomí z celé matice nebo základní příčiny mysli. Samadhi nepředstavuje koncept, protože pro jeho pochopení je třeba odmítnout koncepční mysl.

Různá náboženství používají různá slova k popisu jednoty s Božským. Zajímavé je, že slovo „náboženství“ má podobný význam. Latinské slovo „religare“ znamená „sloučení“, „obnovení komunikace“. Slovo jóga (jouk) má podobný význam, což znamená spojení světského s transcendentálním. V islámu se to odráží ve starém arabském významu slova „islám“, což znamená „odevzdání se“ nebo „modlitba k Bohu“. Vyjadřuje totální pokoru nebo odevzdání "já" - systému.

Křesťanští mystici jako svatý František z Assisi, Svatá Tereza Avilská a svatý Jan Kříž hovořili o posvátném spojení s Bohem, o království Božím uvnitř. V Tomášově evangeliu Kristus řekl: „Království zde není a není tam. Ale království Otce se šíří po zemi a lidé to nevidí.“ Pokud se podíváte na díla řeckých filosofů Platón, Plotinus, Parmenides a Heroclite prostřednictvím hranolu učení „věčné filozofie“, pak poukazují na stejnou moudrost. Plotinus učí, že nejdůležitější touhou člověka je nasměrovat lidskou duši do nejvyššího stavu dokonalosti a jednoty s Jedním.

Svatý a šaman kmene Lakota Černý Los jednou řekl: „Primární klid, který je nejdůležitější, je ten, který přichází k duším lidí, když si uvědomí svůj vztah, svou jednotu s vesmírem a jeho silami. A když si uvědomí, že Velký Duch přebývá ve středu vesmíru a toto centrum je všude. Je v každém z nás“.

Pokud nejsme v Samádhi, pak jsou na Cestě k probuzení dvě polarity, dvě dveře, do kterých můžete vstoupit. Dvě dimenze: jedna vede k čistému vědomí, druhá ke světu smyslových objektů. Vzestupný směr vede k Absolutnímu a směrem dolů k Mayovi, ke všemu projevenému, viditelnému i neviditelnému. Vztah mezi relativním a absolutním lze vyjádřit v citátu od Sri Nisargadatty Maharádža: „Moudrost ví, že nejsem nic; Lásky ví, že jsem všechno; a můj život mezi nimi plyne.“ Z takového spojení se rodí nové božské vědomí. Z tohoto manželství nebo spojení těchto polarit nebo ze smrti duální identifikace něco vyvstává, zatímco něco je nehmotné a nikdy se nenarodilo. Vědomí vzkvétá, vytváří něco nového a vytváří to, co lze nazvat Trojicí „věčné filozofie“. Bůh-Otec, transcendentální, nepoznaný a neměnný, uzavírá spojení s božským ženským začátkem, který představuje vše, co se mění. Toto spojení vede k alchymistické transformaci, něco jako smrt a znovuzrození.

Ve védských naukách představuje božské spojení dvě hlavní síly - Šiva a Šakti. Během historie se jména a tváře různých bohů měnily, ale jejich základní vlastnosti zůstaly stejné. Z tohoto svazku se rodí nové božské vědomí, nový způsob bytí na světě. Dvě polarity se stávají nedělitelnými celky. Univerzální energie bez centra a bez omezení. Je to čistá láska. Není co získat nebo ztratit, protože je zcela prázdná a plná.

Každopádně - ať už jde o ezoterické školy Mezopotámie, duchovní tradice Babylonců a Asýřanů, náboženství starověkého Egypta, núbijské a kemethské kultury starověké Afriky, šamanské a domorodé tradice celého světa, mystiku Řecka, gnostiky, advaisty, buddhisty, taoisty, židy, žoroce Muslimové nebo křesťané jsou všichni spojeni hlavní věcí, že jejich nehlubší duchovní vhled umožnil následovníkům těchto tradic znát Samádhi.

Samotné slovo „samádhi“ znamená něco jako „poznat totožnost nebo jednotu. Znamená to Jednotu. Spojuje všechny aspekty tebe. Ale není třeba však brát intelektuální porozumění pro skutečné porozumění Samádhi. Je to váš klid, vaše prázdno, které spojuje všechny úrovně spirály života. Je to díky starověkému učení Samádhi, že si lidstvo může začít uvědomovat jediný zdroj všech náboženství a znovu se vyrovnat se spirálou života, Velkého ducha, Dharmy nebo Tao.

Spirála - to je most, který se táhne od mikrokosmu k makrokosmu, od vaší DNA k vnitřnímu lotosu energie, který prochází čakry, až ke spirálovým ramenům samotných galaxií. Každá úroveň duše je vyjádřena spirálou jako neustále se vyvíjející větev, žijící, objevující. Pravý Samádhi je vědomí prázdnoty všech úrovní sebe sama, všech skořápek duše. Spirála je nekonečná hra duality a cyklu života a smrti. Občas zapomínáme na naše spojení se Zdrojem. Hranol, přes kterou se díváme - je velmi malý, a my se ztotožníme se s omezeným tvorem, plíživým se na zemi, jen pro to, aby znovu dokončit svou cestu zpět ke Zdroji, k Centru se nachází všude.

Juan Tzi řekl: "když mezi tím a tím není žádné další oddělení, nazývá se to taoův bod nehybnosti Tao". Na nehybném místě uprostřed spirály můžete vidět nekonečno ve všech věcech". Starověká mantra "Om mani padme hum" má poetický význam. Člověk se probudí nebo pozná drahokam uvnitř lotosu. Tvá pravá povaha se probouzí v duši, ve světě JAKO VE SVĚTĚ. Pokud jde o princip hermetismu „jak nahoře, tak dole, jak dole, tak nahoře“, můžeme nakreslit analogii, abychom pochopili vztah mezi myslí a tichem, relativní a absolutní.

Cesta vedoucí k pochopení nekonceptuální povahy Samádhi je odvolání k analogii černé díry. Černá díra je obvykle popisována jako prostorový prostor se silným gravitačním polem tak silným, že z něj nemůže uniknout ani světelná kvanta, ani hmota. Nové teorie naznačují, že všechny objekty od nejmenších mikroskopických částic po makroskopické útvary, jako jsou galaxie, mají ve středu černou díru nebo tajemnou jedinečnost. V souvislosti s touto analogií použijeme novou definici černé díry - „centrum je všude.“ V Zenové tradici existuje mnoho veršů a koanů, které nás přivádí k nevratné bráně. Člověk musí projít nevratnou branou, aby poznal Samádhi.

Horizont událostí - je to hranicí v čase a prostoru, mimo níž události nemohou ovlivnit vnějšího pozorovatele, což znamená, že vše, co se děje mimo horizont události, vám již nemůže být známo. Dalo by se říci, že horizont událostí černé díry je analogií brány. Toto je práh mezi já a jeho nedostatkem. Neexistuje žádné „já“, které by prošlo horizontem události. Ve středu černé díry je jednorozměrná singularita obsahující biliony Sluncí v nepředstavitelně malém prostoru. Ve skutečnosti je to nekonečné množství. V doslovném smyslu je vesmír v něčem nekonečně menším než zrnko písku. Jedinečnost je něco, co nelze pochopit, mimo čas a prostor. Podle fyziky je zde pohyb nemožný, jak je nemožné a existence objektů.

Ať už to je cokoli, nepatří do světa vnímání, ale nelze ho popsat jako pouhou nehybnost. Je to za hranicemi klidu a pohybu. Když si uvědomíte centrum, které je současně všude a nikde, dualita zmizí. Tvar a prázdnota, čas a nadčasovost. Dalo by se to tomu říkat dynamické ticho nebo plné prázdnoty uvnitř středu úplné tmy. Taoistický učitel Lao Tzu řekl: „Tma uvnitř tmy je branou k pochopení všeho.“ Spisovatel a srovnávací mytolog Joseph Campbell hovoří o cyklickém symbolu, o části „věčné filozofie“, kterou nazývá Axis Mundi, střední bod nebo nejvyšší horou, oporou kolem které se vše točí. Bod, ve kterém nehybnost a pohyb jsou spojeny. Z tohoto centra roste obrovský kvetoucí strom.

Strom Bodhi, který spojuje všechny světy. Stejně jako černá díra přitahuje Slunce, i když se přiblížíte k Velké Realitě, váš život se kolem ní točí a začnete mizet. Když se člověk přiblíží ke skutečnému Já, ego systém je naplněn strachem. Úkolem strážce u brány je vyzkoušet cestovatele. Člověk musí být připraven setkat se se svými největšími obavami a zároveň přijmout sílu, která je mu vlastní. Vrhout světlo na bezvědomé obavy a krásu skrytou uvnitř. Pokud je vaše mysl klidná, neexistuje-li žádná reakce „já“, pak všechny podvědomé jevy produkované podvědomou myslí vyvstanou a zmizí. To je okamžik, kdy budeš na své duchovní cestě potřebovat víru.

Co znamená víra? Víra se liší od víry ve víru. Víra ve víru je přijetí něčeho na úrovni mysli za účelem uklidnění. Víra ve víru je metoda mysli k označení a ovládnání zážitku. Víra je opakem. Víra je pobyt v místě naprosté nevědomosti, přijetí všeho, co se vynoří z bezvědomí. Víra se vzdává tahu jedinečnosti, rozpuštění nebo „demontáže“ sebe sama, s cílem projít neodvolatelnou branou. Evoluce a struktura galaxie úzce souvisí s

měřítkem její černé díry, stejně jako je vaše evoluce spojena s přítomností pravého Já, jedinečnosti, která je vaším pravým Já.

Nemůžeme vidět černou díru, ale můžeme o ní vědět podle toho, jak se objekty pohybují kolem ní, podle její interakce s fyzickou realitou. Podobně nemůžeme vidět naši pravou povahu. Pravé Já je nehmotné, ale můžeme si všimnout osvíceného činu. Jak řekl Zenový mistr Suzuki: „Přísně vzato, neexistují žádní osvícení lidé. Existuje pouze osvícený čin.“ Nemůžeme vidět naši povahu, stejně jako oko nemůže vidět samo. Nevidíme ji, protože vidění je možné pouze díky ní. Stejně jako černá díra není Samádhi bezcenné a není objektem. Jedná se o zničení duality objektu a jiného objektu. Neexistují žádné brány vedoucí k velké realitě, ale jsou nekonečné cesty.

Cesty, Dharmy jsou jako nekonečná spirála, bez začátku a konce. Nikdo nemůže projít branou. Žádná mysl na to přišla a nikdy nebude. Brány mohou projít pouze „nikdo“, takže buď nikdo. Samádhi je cesta bez cesty, zlatý klíč. Je to konec naší identifikace se systémy „Já“, které oddělují náš vnitřní a vnější svět. Existuje mnoho konceptových modelů, které popisují vrstvy nebo úrovně já. Používáme příklad ze starověku. V Upanišadách se skořápky pokrývající Atman nebo duši nazývají „koshas“. Každá kočka je jako zrcadlo. Vrstvení struktury „Já“, obalu nebo úrovně mayi, které nám brání realizovat naši pravou podstatu, pokud jsme s ní ztotožnění.

Většina lidí vidí odraz a věří, že jsou. Jedno zrcadlo odráží zvířecí vrstvu fyzického těla. Další zrcadlo odráží vaši mysl, vaše myšlenky, instinkty a pocity. Třetí je vaše vnitřní energie nebo prána, kterou najdete při pohledu dovnitř. Další zrcadlo odráží úroveň obrazů - úroveň vyšší mysli nebo moudrosti, a existují vrstvy transcendentální nebo nondualní blaženosti, které mohou být známy, když se blížíme k Samádhi. Teoreticky je možné rozlišit nekonečné množství zrcadel nebo aspektů já a neustále se mění.

Většina lidí musí prozkoumat vrstvy Prány, Vyšší Inteligence a blaženosti v Nedualitě. O jejich existenci ani nevědí. Tyto vrstvy tvoří váš život, ale nevidíte je. Skrytá zrcadla ve skutečnosti ovlivňují náš život více než viditelná. Jsou neviditelné, protože pro většinu lidí nejsou plně osvětleny svým vědomím. Stejně jako síť Indrových perel se zrcadla navzájem odrážejí a odrazy odrážejí všechny následné odrazy ad nekonečno. Změna na jedné úrovni ovlivňuje současně všechny ostatní úrovně. Některé z těchto zrcadel mohou zůstat v temnotě, pokud nebudeme mít štěstí, že najdeme moudrého učitele, který nám pomůže vrhnout světlo na ně.

Pravda je, že nevíme, o čem nevíme. Teď si představte, že jste rozbili všechna zrcadla. Neexistuje nic, co by vás odrazilo. Kde jsi? Když mysl ustoupí, zrcátka se přestanou odrážet. Žádné další objekty a objekty. Nezaměňujte však primární stav s nicotou nebo neexistencí. Skutečné Já není něco, ale není nic. Zdrojem není nic, ale samotná prázdnota nebo klid. Ta prázdnota, která je zdrojem všeho. Forma je poznávána stejně jako prázdnota, prázdnota je známá jako podoba. Zdroj - velký prsa stvoření, nesoucí všechny možnosti.

Samádhi - je to probuzení neosobního vědomí. Stejně jako se probudíš po spánku a uvědomíš si, že všechno, co jste snili, se stalo ve vaší mysli. Po pochopení Samádhi pochopíte, že všechno v tomto světě se děje uvnitř vrstev energie a vědomí. To vše jsou zrcadla v zrcadlech, sny ve snech. Ten "ty", kterým jsi, podle svého názoru - je jak sen, tak sám spící muž. Ať už v tomto filmu řekneme cokoli, nechte to jít, nelepte se na to svou myslí. Duše má sen, sen o vás. Spánek je vše proměnlivé, ale je možné poznat neměnné. Tuto skutečnost nelze pochopit omezenou osobní myslí.

Když se vrátíme z Nirvikalpa-Samádhi, zrcadla se začínají znovu odrážet a je jasné, že svět, ve kterém si myslíte, že žijete, je ve skutečnosti vy. Ne ten omezený ty-který je jen dočasným odrazem, ale ten, který si uvědomuje svou pravou povahu, jako Zdroj všeho, co JE. Tento pohled na vyšší mysl, klíček, „prajna“ nebo poznání je to, co se rodí ze Samádhi. Podle Janova evangelia pochází Hokma nebo moudrost z nicoty. Toto zrnko moudrosti je nekonečně malé, ale současně zahrnuje celou bytost a zůstává nepochopitelné, dokud v oblasti zrcadel nenabude podobu zvanou „bina“, ňadra vytvořená Vyšší Myslí, která tvaruje rodičího se Ducha Božího.

Existence zrcadel nebo myslí není problém. Ve skutečnosti je chybou nebo omyl člověka je identifikace s nimi. Tato iluze, že jsme omezené já, je Maya. Učení jógy říká, že za účelem pochopení Samádhi musí člověk pozorovat předmět meditace, dokud nezmizí, dokud v něm nezmizí nebo dokud není ve vás. Ačkoli různé tradice používají různá slova, v jejich jádru všichni poukazují na ukončení "já"- ztotožnění a "já" -aktivity.

Buddha vždy mluvil o tom, kdo nejsme. Radil přímo zkoumat fungování "já" - systému. Neřekl, co je Samadhi, ale že je konec utrpení.

V Advaita Vedanta je termín „neti-neti“, což znamená „ne to, ne toto“. Lidé na cestě k seberealizaci zkoumají svou pravou podstatu nebo povahu Brahmanu, nejprve vědí, kdo nejsou. Podobně v křesťanství navrhla Theresa z Avily odlišný přístup k modlitbě - „cesta popření“ nebo „prostřednictvím negativy“. Modlitba ticha, odevzdání a jednoty, což je jediný způsob, jak se dostat k Absolutnímu. Díky tomuto postupnému procesu odříznutí člověk zahodí vše nekonzistentní a proměnlivé. Mysl, ego systém a všechno ostatní, včetně neviditelných vrstev já. Podvědomí musí být transparentní, aby začalo odrážet zdroj. Pokud je v podvědomí spousta znalostí a "já", pak je náš život uvězněn v bludišti skrytých vzorů, které skrývají nejistitelné já.

Když zjistíte, že všechny vrstvy „já“ jsou prázdné, osvobodíte se od „já“, bez všech konceptů. Zlomovým bodem vašeho vývoje je poznání, že nevíte, kdo jste. Kdo zažívá respirační proces? Kdo chutná? Kdo získá zážitek ze zpěvu, rituálů, tance, hor?

Pozorování pozorovatele, rozjímání kontemplativce. Nejprve, když pozorujete kontemplativce, uvidíte pouze falešné já, ale pokud se nevzdáte, ustoupí. Prozkoumejte přímo, co je nebo co prochází. Bez mrknutí, proniknutí, proniknutí, se všemi silami jeho bytí.

Neexistuje já, kdo se probouzí. Neexistuje TY, který se probouzí. Existuje probuzení z iluze existence samostatného já. Od snu o omezeném „vám“. Mluvit o tom nedává smysl. Musí existovat skutečná zastávka „I“, aby bylo možné jasně pochopit její podstatu, a jakmile je známo, není třeba nic říkat. Jakmile něco řeknete, vrátíte se znovu do mysli. Už jsem toho řekl příliš mnoho. Obvykle existují tři stavy vědomí: bdělost, snění a hluboký spánek. Samádhi se někdy nazývá čtvrtý stav, základní stav vědomí.

Prvotní probuzení, které může být přítomno neustále a spolu s dalšími stavy vědomí. Ve Vedantě se tomu říká Turia. Další jména pro Turii jsou Kristovo vědomí, vědomí Krišny, povaha Buddhy nebo Sahadža Samádhi. V Sahadža Samádhi je skutečné Já přítomno spolu se všemi ostatními lidskými funkcemi. Ticho je nedostatek pohybu ve středu spirály měnících se jevů. Na periferii se kolem něj točí myšlenky, pocity, pocity a energie, ale stupeň imobility nebo Já -bytí se během vnější aktivity, stejně jako při meditaci, nezmění. Je možné, že pravý já budu přítomen i během hlubokého spánku, takže vaše vědomí JÁ JSEM nezmizí nikam, i když se změní stav vědomí.

Toto je jogínský sen. Píseň písní nebo píseň Šalamouna z Tanachu nebo ze Starého Zákona říká: "Spím, ale mé srdce je vzhůru." Toto vědomí věčného neosobního vědomí se odráží ve slovech Kristových, když řekl: „Než byl Abraham, byl JSEM.“ Jedno vědomí svítí nekonečným počtem tváří a forem. Zprv, z polarit uvnitř se zrodí slabý plamen. Mužský princip pronikající do vědomí spolu s odevzdáním nebo odhalením ženské energie. Je to velmi křehké, snadno se ztratí a vy se o něj musíte postarat, abyste v něm chránili a udržovali život, dokud nebude silnější. Samádhi je jak předčasným stavem vědomí, tak i krokem v procesu vývoje. Něco žije a vyvíjí se v čase. Čím více času trávíme v Samádhi, nyní, v nadčasové době, tím více směřujeme srdcem, duší nebo Atmanem a méně závisíme na podmíněných systémech.

Tímto způsobem je člověk osvobozen od primitivní mysli. Osvobozen od patologického toku myšlenek. Vnitřní struktura se mění. Energie již neteče podvědomě do starých podmíněných systémů, což znamená, že osoba již není ztotožňována se systémem „Já“, vnějším světem forem. Chcete-li znát Samadhi, potřebujete tolik úsilí, aby se z něj stalo úplné odevzdání sebe sama, a je tak náročné, že je to úplné úsilí celé vaší bytosti, veškeré vaší energie. Je to rovnováha úsilí a kapitulace, jin a jang. Něco jako úsilí bez námahy.

Indický mystik a jogín Ramakrishna Paramahansa řekl: „Hledejte osvětlení způsobem, jako ten, kdo má zapálené vlasy, hledá rybník.“ Snažte se o to celou svou podstatou. V procesu praktikování k překonání ega je zapotřebí velká odvaha, ostražitost a vytrvalost, aby se zachoval život plodu. Aby se nevrátil k vzorům tohoto světa. Potřebujeme připravenost jít proti přílivu, proti nevyhnutelnému zničení matrice a drtícímu kolu Samsary. Každý dech, každá myšlenka, každá akce by měla být zaměřena na poznání Zdroje. Samádhi není znám úsilím, ale ani bez úsilí. Pusť to úsilí a ne-úsilí. Tato dualita existuje pouze v mysli.

Skutečné pochopení Samádhi je tak jednoduché, univerzální, že není možné jej předat pomocí jazyka, který je dualistický od přírody. Jako svět se probouzí pouze jedno prvotní vědomí, ale skrývá ho mnoho vrstev mysli.

Jako slunce skryté za mraky. Když je každá vrstva mysli zahozena, je odhalena naše podstata. Poté, co zahodili každou vrstvu mysli, lidé tomu říkají jiný Samádhi. Pojmenovávají různé typy zážitků nebo jevů, ale Samádhi je tak jednoduché, že když vám bude řečeno, co to je a jak tomu rozumět, mysl to nikdy nechápe. Ve skutečnosti Samádhi není jednoduché ani složité, mysl to dělá. Když není mysl, není problém, protože mysl je něco, co by se mělo zastavit před poznáním Samádhi. Není to něco, co se stane najednou. Nejpresnější učení o Samádhi je pravděpodobně zprostředkováno touto větou: „Budte v klidu a víte“.

"Ticho - je Boží jazyk. „Všechno ostatní je špatný překlad." Rumi "Ticho - je Boží jazyk. „Všechno ostatní je špatný překlad." Rumi Jak vyjádřit mír s pomocí slov a obrazů? Jak vyjádřit ticho a vytvářet hluk? Místo mluvení o Samadhi jako o intelektuálním pojetí je tento film spíše rozhodující výzvou k nečinnosti. Volání k meditaci, vnitřnímu tichu a modlitbě. Výzva k ZASTAVENÍ. Zastavte vše, co je aktivováno patologickou egoistickou myslí. Budte v klidu a víte. Nikdo nemůže říci, co z tohoto odpočinku vyplyne. Je to výzva k jednání z duchovního Srdce. Je to jako zapamatovat si na něco primitivního. Duše se probouzí a vzpomíná si na sebe. Byla spící cestující, ale nyní byla prázdnota probuzená a uznávaná jako kvalita všech věcí. Nemůžete si představit, co je Samadhi, prostřednictvím omezené egoistické mysli, stejně jako je nemožné vysvětlit slepé osobě, jaká je barva. Vaše mysl to nemůže vědět. Nemůže to vymyslet. Poznat Samádhi znamená vidět nové věci, vidět ne jednotlivé objekty, ale rozpoznat toho, kdo vidí.

František z Assisi řekl: „Co hledáš, je to, CO hledá.“ Když už jste měsíc viděli, můžete jej rozpoznat v každém odrazu. Skutečné Já tu vždy bylo, je to všechno, ale jednoduše jste si neuvědomili jeho přítomnost. Když se naučíte rozpoznávat a zůstat skutečným Já za hranicemi mysli a pocitů, stane se mocným cítit úctu v každodenním životě. My sami se staneme UCTIVÝMI. Nesnažte se osvobodit se od tužeb, protože touha osvobodit se od tužeb je touha. Nemá smysl se snažit být nehybný, protože jakákoli touha je hnutí. Uvědomte si klid, který je vždy přítomen. Budte nemovitý a vědět. Když jsou všechny preference vyraženy, zdroj se otevře, ale nedržte se ani zdroje.

Velká Realita, Tao, není jedna nebo dvě. Ramana Maharshi řekl: „Já jsem jedno. Pokud je omezený, pak je to ego, pokud je neomezené, pak je to nekonečná a velká Realita.“ Pokud věříte tomu, co se říká, chybí vám to. Pokud nevěříte, tak vám také chybí. Víra a nevěra působí na úrovni mysli. Vyžadují znalosti, ale pokud zahájíte vlastní vyšetřování, prozkoumáváte všechny aspekty své vlastní bytosti, hledáte někoho, kdo prozkoumá, jestli jste připraveni žít na principu „ne můj, ale Tvoje bude hotovo“, pokud jste ochotni cestovat za všechny znalosti, pak možná pochopíš, na co jsem se snažil poukázat. Teprve pak poznáš sam znát hluboké tajemství a krásu jednoduše bytí. Existuje možnost jiného života.

Existuje něco posvátné, nepochopitelné, co se dá objevit v klidných hlubinách vaší bytosti, mimo koncepty, dogmy, podmíněné činnosti a všechny preference. Toho není dosaženo technikami, rituály nebo praktikami. Neexistuje žádný způsob, jak toho dosáhnout. Neexistuje žádný systém. Neexistuje žádná cesta, která by vedla k Cestě. Jak se říká v Zenové tradici: "objevit svou pravou tvář předtím, než ses narodil." Neznamená to přidat něco k sobě. To znamená být světlem pro sebe; světlem rozptýlí iluzi "já". Život bude vždy nerealizovaný a srdce nemůže najít klid, dokud ho nenajde v Tajnosti mimo jméno a formu.